

กำหนดพระราชทานเพลิงศพ
พลตำรวจตรี ตรี สุขานุศาสน์ ปม.

ณ เมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์

วัดเทพศิรินทราวาส

วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๔

เวลา ๑๗.๐๐ น.

294.304

ก625ศ

วันอังคารที่ 14 ธันวาคม 2514

เวลา 14.00 น. ตั้งศพบำเพ็ญกุศล

เวลา 19.00 น. สวดพระอภิธรรม

วันพุธที่ 15 ธันวาคม 2514

เวลา 10.30 น. พระสงฆ์สวดพระพุทธรูป

เวลา 11.00 น. ถวายภัตตาหารเพล

เวลา 13.00 น. แสดงพระธรรมเทศนา แล้วบังสุกุล

เวลา 14.00 น. เคลื่อนโกศศพไปวัดเทพศิรินทราว

เวลา 17.00 น. พระราชทานเพลิง

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

ภรรยา - บุตรและญาติ - เจ้าภาพ

พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสตร์ ปม.

เข้าต๊ะ ๑๓ สิงหาคม ๒๔๕๕

มต๊ะ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เลขหมู่ . 294.304

ก 625 ค

เลขทะเบียน 000602

ประวัติย่อ

พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสตร์

1. เกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2455 ปีชวด
2. เป็นบุตร นายก่อ นางเนื่อง เกิดที่ ต.ตลกโปกสพราหมณ์ อ.พระนคร จ.พระนคร
3. เริ่มเข้ารับราชการชั้นพลตำรวจ เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2476
4. เลื่อนยศ
  - ร.ต.ต. เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2485
  - พ.ต.ต. เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2495
  - พล.ต.ต. เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2505
5. เลื่อนตำแหน่ง
  - หัวหน้าแผนกสารบรรณ สำนักงานเลขานุการกรมตำรวจ เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2491
  - เลขานุการกรมตำรวจ เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2502
  - ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2509
  - รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2513
6. เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญที่ได้รับพระราชทาน
  - เหรียญชัยสมรภูมิ เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2487
  - เหรียญจักรมาลา เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2495
  - เหรียญราชการชายแดน เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2505
  - ตริยาภรณ์ช้างเผือก เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2505
  - เหรียญกาชาดสมนาคุณชั้นที่ 2 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2508
  - ประถมาภรณ์มงกุฎไทย เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2512
7. เป็นนายตำรวจราชสำนักเวร รับราชการสนองพระเดชพระคุณ ตั้งแต่ 20 มีนาคม 2510
8. รับพระราชทานเงินเดือนครั้งสุดท้าย
  - เงินเดือน 7,800 บาท
  - พ.ส.ร. 280 บาท
9. ถึงแก่กรรมระหว่างรับราชการด้วยโรคหัวใจเลื่อนโลหิตล้น เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2514

คำไว้อาลัย

พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ อดีตรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้ถึงแก่กรรมลงในระหว่างยังอยู่ในราชการ กรมตำรวจต้องสูญเสียนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ไปอย่างน่าเสียดาย พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ เมื่อยังมีชีวิตอยู่ในราชการ นับเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่เป็นกำลังสำคัญของกรมตำรวจผู้หนึ่ง ด้วยได้ผ่านงานตำรวจมานาน มีประสบการณ์ในงานบริหารมาเป็นอย่างดี พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ สามารถสร้างตัวเองขึ้นมาจากเป็นพลตำรวจ จนถึงเป็นนายพลตำรวจ คือเริ่มตั้งแต่เข้ามาเป็นตำรวจเกณฑ์ ประจำกองร้อย 2 กองโรงเรียนตำรวจ เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วสมัครเป็นพลตำรวจต่อ ประจำในแผนกทะเบียนพาหนะ จังหวัดพระนครและธนบุรี ต่อมาสอบไล่ได้ตามหลักสูตรได้รับบรรจุเป็น ส.ต.อ. ในแผนกยานพาหนะหัวเมือง และได้ปฏิบัติหน้าที่เรื่อยมาจนได้เลื่อนขึ้นเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ได้เลื่อนตำแหน่งมาโดยลำดับ เป็นรองสารวัตรในกองกำกับการตำรวจสันติบาล เป็นประจำแผนก 2 (เลขานุการ) กองปกครอง เป็นหัวหน้าแผนก 2 กองปกครอง เป็นหัวหน้าแผนกสารบรรณ สำนักงานเลขานุการกรม เลื่อนเป็นรองเลขานุการกรม แล้วเลื่อนเป็นเลขานุการกรม สุดท้ายย้ายไปเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง แล้วเป็นรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ชีวิตราชการตำรวจของ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ที่มีความเจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับ ก็ด้วยตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ประกอบความดีในราชการ นอกจากงานในหน้าที่ดังกล่าวนี้ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ยังได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญในการจัดสนามยิงปืนกรมตำรวจ เป็นประธานกรรมการแข่งขันกีฬาตำรวจประเภทยิงปืน ซึ่งบัดนี้เปลี่ยนเป็นคณะกรรมการทดสอบการใช้อาวุธปืนในราชการตำรวจ นับว่าได้มีส่วนสนับสนุนข้าราชการตำรวจให้มีความสนใจการกีฬาและเพิ่มสมรรถภาพในการใช้อาวุธปืน ซึ่งจะเป็นคุณประโยชน์แก่การปฏิบัติงานบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนตลอดไปชั่วกาลนาน

พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ได้ประกอบคุณงามความดีเป็นประโยชน์แก่ราชการและสังคม ซื่อสัตย์ดีสาระในชีวิตไว้แล้ว แม้จะจากโลกนี้ไปแล้ว แต่คุณงามความดีที่ได้กระทำไว้ ยังคงปรากฏอยู่เป็นอนุสรณ์ จะเป็นเครื่องเตือนใจของผู้อยู่ข้างหลังให้ระลึกถึงไม่รู้กาย ขอให้คุณงามความดีนั้น จงบันดาลให้ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ บรรลุถึงสุคติภพ ได้ประสบแต่ความสุขเกษมสำราญตลอดไปชั่วนิรันดร์

พล.ต.อ. J. 3m.

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

อธิบดีกรมตำรวจ

พฤศจิกายน 2511

คำไว้อาลัย

ข้าพเจ้ารู้จัก พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ครั้งแรกเมื่อต้น พ.ศ. 2478 เมื่อไปสอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่างประเทศ ก.พ. ได้จัดทุนไว้ให้นายตำรวจสัญญาบัตร 2 นาย ประทวน 1 นาย พล.ต.ต. ศิริฯ กับใครอีกคนหนึ่งจำไม่ได้แล้ว สอบในสายประทวน บังเอิญไม่ได้ทุนการศึกษาที่จัดไว้ให้ จึงโอนไปเพิ่มให้สัญญาบัตร

3 ปีต่อมาเมื่อข้าพเจ้ากลับจากการศึกษาแล้ว กลับมาก็พบปะกับ พล.ต.ต. ศิริฯ ไม่ช้าก็เห็นเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้ว วนเวียนอยู่ตามแผนกธุรการต่างๆ ของกรมตำรวจ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสให้वान พล.ต.ต. ศิริฯ อยู่ตลอดมา

เดือนกันยายน พ.ศ. 2500 เมื่อเกิดปฏิกิริยา ข้าพเจ้ายังรับราชการอยู่กระทรวงการต่างประเทศ 6 วันต่อมามีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ข้าพเจ้ามารับราชการประจำกรมตำรวจ เมื่อมาประจำกรมตำรวจ พล.ต.ต. ศิริฯ เป็นรองเลขานุการแล้ว ข้าพเจ้ามาถึงวันแรกก็ขอโต๊ะกับเก้าอี้ทำงานกับ พล.ต.ต. ศิริฯ พล.ต.ต. ศิริฯ มองข้าพเจ้างงๆ แล้วบอกว่า คนประจำกรมเขาไม่มีงานทำกันหรอก ข้าพเจ้าตอบว่าข้าพเจ้ามีงานค้างมาจากกระทรวงการต่างประเทศ โดยเป็นหัวหน้าผู้แทนฝ่ายไทยประชุมกรรมการข่าวกรองที่องค์การ ส.ป.อ. เพิ่งเสร็จมา จะต้องทำรายงานเสนอรัฐบาล นั้นแหละ พล.ต.ต. ศิริฯ จึงจัดให้ อยู่ได้ไม่กี่วันข้าพเจ้าก็ถูกแต่งตั้งมาเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

ต่อมาท่านอธิบดีกรมตำรวจปัจจุบันถามข้าพเจ้าว่าจะเอาใครเป็นเลขานุการกรมตำรวจดี ข้าพเจ้าก็เรียนท่านว่าลองให้ พล.ต.ต. ศิริฯ ดูเพราะจัดเจนงานทางด้านสารบรรณ และอยู่กรมตำรวจมานานแล้ว พล.ต.ต. ศิริฯ ก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการกรมตำรวจในเวลาต่อมา

เมื่อเปิดสนามยิงปืนของกรมตำรวจขึ้น ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการฯ แรกๆ ข้าพเจ้าก็สงสัยว่าคนทำงานธุรการจะชอบการยิงปืนหรือ แต่ข้าพเจ้าคาดผิดกลับเป็นผู้เอาใจใส่ในเรื่องนี้อย่างมากมาย ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายช่วยกันทำงานจนสนามยิงปืนเป็นปึกแผ่นมาจนทุกวันนี้

ข้าพเจ้าได้ไปสนามยิงปืนที่หัวหมากหลายครั้ง บางครั้งก็ไปรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จไปทรงยิงเป้า พล.ต.ต. ศิริ ก็ได้ช่วยข้าพเจ้าจัดการในเรื่องเป้า มุลดิน และการถวายการรับรองเป็นที่เรียบร้อยทุกประการ

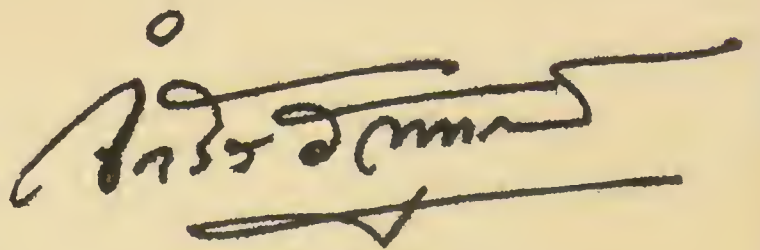
ใน พ.ศ. 2514 ก่อน พล.ต.ต. ศิริฯ จะถึงแก่กรรมไม่กี่เดือน พล.ต.ต. ศิริ ชอบมานั่งที่โต๊ะหน้าห้องทำงาน ของข้าพเจ้า เมื่อบังตาเปิดเวลามีคนเข้าออก ข้าพเจ้าก็เห็น พล.ต.ต. ศิริ นั่งอยู่นิ่งกว่าจะมีธุระกับข้าพเจ้าก็เรียกให้ เข้ามา พล.ต.ต. ศิริ ตอบว่าไม่มีธุระอะไร มาดูว่าข้าพเจ้าอยู่สบายดีหรือไม่เท่านั้น แล้วก็ไป เป็นอยู่อย่างนี้ 2-3 ครั้ง ดูจะมีสังหรณ์อะไรอยู่ เมื่อคิดในขณะนี้

ข้าพเจ้าได้ข่าวว่า พล.ต.ต. ศิริ เจ็บก็ไม่ได้คิดว่าจะเป็นเอามากมาย มาทราบอีกทีก็เมื่อมีคนมาบอกว่า พล.ต.ต. ศิริ ถึงแก่กรรมเสียแล้ว รู้สึกใจหาย

ตั้งแต่ข้าพเจ้ารู้จักมาเป็นคนทำแต่งงานและไม่ค่อยพูด เป็นคนขยันขันแข็งรอบรู้ในงานการเป็นอย่างดี แม้จะ สอบชิงทุนไปเรียนต่างประเทศไม่ได้ ก็ยังบากบั่นสร้างตนเองมาจนได้เป็นนายพลเช่นนี้หาได้ยากมาก

ขอให้กรรมดีที่ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุสาสน์ ได้สร้างสมไว้ จงบรรดาลให้ประสบสุขในสั-
ปรายภพโน้นเทอญ.

พล.ต.อ.

(จรัส มัณฑุกานนท์)

พฤศจิกายน 2514

คำไว้อาลัย

ผมรู้จักใคร่ชอบพอกับ พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสน์ มาเป็นเวลานาน ตั้งแต่สมัย ๖๗ พล.ต.อ. หลวงอดุลเดชจรัส ยังเป็นอธิบดีกรมตำรวจอยู่

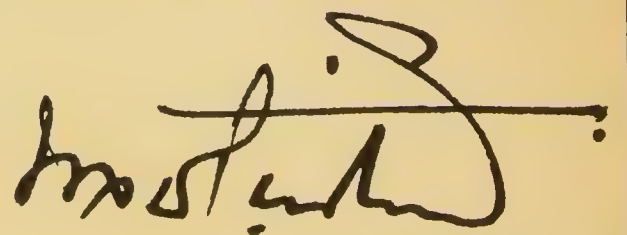
การปฏิบัติงานของ พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสน์ ตลอดชีวิตราชการของท่านดำเนินไปด้วยสมรรถภาพอันสูงส่ง จึงเป็นเหตุให้ท่านได้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการมาโดยลำดับ จะเห็นได้ว่าบุคคลผู้ซึ่งเข้ารับราชการตำรวจตั้งอยู่ในตำแหน่งพลตำรวจและเจริญเติบโตขึ้นมาจนเป็นถึงนายพลนั้นต้องนับว่าเป็นบุคคลที่หาได้ไม่มากนัก หรือจะเรียกว่าเป็นหนึ่งในหมื่นในแสนของพลเมืองไทย 35 ล้านคนก็ว่าได้ ถ้าหากว่า “พีหรี” ไม่มาด่วนเสียชีวิตอย่างกะทันหันเสียก่อนเวลาอันควร ก็เชื่อว่าอนาคตของ “พีหรี” จะเจริญก้าวหน้าไปไกลกว่านี้อีกมาก ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายแท้ ๆ

พูดถึงทางด้านความสัมพันธ์ในทางส่วนตัวกับผม “พีหรี” เป็นคนโอบอ้อมอารี แม้ปากจะพูดสำนวนขวานผ่าซากผิดกับมนุษย์ทั้งหลายเขา แต่ก็ยังเป็นสำนวนกระเทาะเปลือกดีแท้ ๆ คือขวานผ่าเอากระพ้ออกให้เหลือแต่แก่น จึงย่อมถูกใจคนบ้างไม่ถูกใจบ้าง แต่สำหรับส่วนตัวของผมแล้ว ผมก็เป็นมนุษย์ธรรมดาสามัญคนหนึ่ง เมื่อขออะไร “พีหรี” ให้ก็นิยมนมว่าดี อะไรที่ขอแล้ว “พีหรี” ไม่ให้ก็กระแนะกระแหนเอาบ้างตามวิสัยธรรมดาของปุถุชน แต่ผมกับ “พีหรี” ไม่เคยเอาเรื่องงานเข้ามาปะปนกับเรื่องส่วนตัว ความเห็นในเรื่องงานเราไปกันได้เสมอเพราะเรามีสปีริตของนักกีฬา และเป็นประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ด้วยกัน ต่างรักและเคารพในสิทธิ—เกียรติยศ—และผลงานของอีกฝ่ายหนึ่ง และเรามีวินัยที่จะไม่ล่วงล้ำก้าเกินในอำนาจของอีกฝ่ายหนึ่ง เราไม่เคยมีอะไรผัดพ้อหมองใจ

ขอย้ำอีกทีว่าในทางส่วนตัวผมและ “พีหรี” รักใคร่สนิทสนมเหมือนญาติสนิท ต่างไปมาหาสู่เยี่ยมเยียนกันอยู่เป็นนิจ ถ้าไม่มีเวลาไปเยี่ยมที่บ้านเราก็ไปเยี่ยมกันที่ทำงาน ผมยังจำได้ติดตามติดใจทุกราวที่ผมก้าวขึ้นไปบนที่ทำงานของ “พีหรี” “พีหรี” จะต้องสั่ง “โอเลี้ยงยกล้อ” ให้ผมมิได้ขาด ที่สั่งเช่นนั้นมิใช่หมายความว่าผมเป็นคนชอบยกล้อ อาจจะเป็นเพราะ “พีหรี” ชอบยกล้อเองก็เป็นได้เลยคิดว่าผมก็ชอบด้วย อนิจจา! ชีวิตของมนุษย์เรานี้หนอ หากว่ารักกันเสียอย่างเดียวยะไร ๆ ก็ดูช่างสั้นเสียจริง แม้กระทั่งอายุ

ด้วยกุศลผลบุญตลอดจนคุณงามความดีที่ พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสน์ ได้สะสมบำเพ็ญไว้ตลอดชีวิตของท่าน รวมทั้งที่ผู้อื่นได้บำเพ็ญอุทิศให้ท่านมาโดยลำดับ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านประสบอิฏฐิวิบูลมณูญผลอันควรแก่คติวิสัย และได้ไปสิงสถิตเสวยสุขในสัมปรายภพตลอดชั่วกาลนาน เทอญ.

พลตำรวจโท

(พจน์ เกษะนันท์)

รองอธิบดีกรมตำรวจ

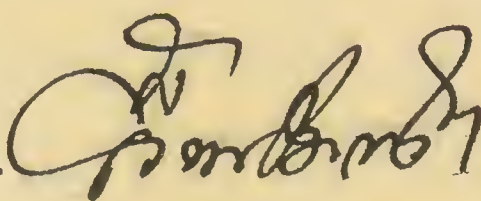
คำไว้อาลัย

พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ เป็นนายตำรวจผู้หนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักดีทั้งในด้านส่วนตัวและราชการติดต่อกันมาถึง 30 ปีเศษ จึงพอจะกล่าวได้ว่า พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ เป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างตัวให้ก้าวหน้าทั้งในด้านยศและตำแหน่งหน้าที่

พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ เริ่มเข้ารับราชการเป็นพลตำรวจเกณฑ์ เมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2576 ด้วยคุณวุฒิเพียงมัธยมปีที่ 8 จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยไม่เคยสำเร็จปริญญาไม่ว่าสาขาใด ๆ ทั้งในและนอกประเทศ อาศัยที่เป็นคนรักงาน ขยันหมั่นเพียร มีวินัย หาประสบการณ์ในหน้าที่การงาน แสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอยู่เป็นนิจ จึงประสบความสำเร็จในชีวิต ได้เลื่อนเงินเดือน เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามลำดับ ก่อนถึงแก่กรรมดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง คุณสมบัติของนายตำรวจผู้หนึ่งที่ประทับใจข้าพเจ้ามากที่สุดก็คือ ความกตัญญู การเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย และรักงานเป็นชีวิตจิตใจ เช่น เมื่อสมัยฯพณฯ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำการปฏิวัติ นายตำรวจผู้นี้ได้ร่วมทำงานอยู่ใน บก. คณะปฏิวัติด้วย ทั้งๆ ที่เจ็บป่วยอาการหนักพอสมควร ก็ยังอุตส่าห์ไปนั่งทำงานอยู่ตึกๆ ตื่นๆ ทุกคืนโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยและสุขภาพของตนเอง จนผู้บังคับบัญชาต้องบังคับให้กลับบ้านให้นายแพทย์ตรวจสุขภาพ

ชีวิตของคนเราย่อมมีมืดสว่าง มีสุขมีทุกข์ มีชั่วมีดี ตามกฎแห่งกรรมหรือสภาวะธรรม แต่ถ้าเรายึดมั่นอยู่ในคุณงามความดีก็จะสามารถนำพาชีวิตให้ผ่านพ้นมรสุมชีวิตไปได้ในที่สุด พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ก็หลีกเลี่ยงดังกล่าวนี้ไม่ได้ บัดนี้เขาหมดกรรมได้จากพวกเราไปแล้ว คงทิ้งไว้แต่อดีตและความทรงจำ ความระลึกถึง อย่างน้อยที่สุดชีวิตของนายตำรวจผู้นี้ย่อมถือเป็นตัวอย่างที่ดีและเป็นกำลังใจของนายตำรวจชั้นประทวนได้ว่าโอกาสหรือทางก้าวหน้าย่อมมีสำหรับทุกคน

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ประกอบกับกุศลผลบุญที่ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ได้บำเพ็ญไว้ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ.

พล.ต.ท.

(เชือน ประภาวดี)

รองอธิบดีกรมตำรวจ

คำไว้อาลัย

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2487 ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งจากกรมตำรวจให้ย้ายเข้ามาประจำอยู่กองจเรตำรวจ มีหน้าที่ควบคุมความเคลื่อนไหวกำลังทางทหารของญี่ปุ่น มีสำนักงานอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ด้านหลังซึ่งเป็นที่ทำการกรมตำรวจสมัยนั้น ขณะนั้น พล.ต.อ. หลวงอดุลเดชจรัส ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเป็นเวลาที่บ้านเมืองกำลังคับขันเพราะวิกฤติการณ์จากภัยสงครามโลกครั้งที่สองกำลังจะสิ้นสุดลง ในระยะนั้นข้าพเจ้าต้องปฏิบัติงานใกล้ชิดอยู่กับท่านอธิบดี จึงได้รู้จักกับ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ เป็นครั้งแรก ซึ่งเวลานั้นมีตำแหน่งเป็นประจำแผนกสังกัดในสำนักงานเลขาธิการกรมตำรวจ ซึ่งก็ต้องมีการปฏิบัติงานใกล้ชิดกับท่านอธิบดีกรมตำรวจเช่นกัน ปกติ พล.ต.ต. ศิริฯ เป็นผู้ขยันขันแข็งคล่องงาน และมีความจดจำเรื่องต่างๆ ได้แม่นยำเป็นลักษณะพิเศษ จึงเป็นที่ถูกอริยาสัยของท่านอธิบดี ได้ใช้สอยส่งงานต่างๆ ด้วยความไว้วางใจ ปฏิบัติหน้าที่ในด้านเลขานุการด้วยดีตลอดมา จนถึงเดือนสิงหาคม 2488 สงครามโลกครั้งที่สองได้สิ้นสุดยุติลง พล.ต.อ. หลวงอดุลฯ ได้พ้นตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจไป ตัวข้าพเจ้าเองก็ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายไปที่อื่นอีกหลายแห่งตามวิถีทางของทางราชการ ส่วน พล.ต.ต. ศิริ เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษในด้านเลขานุการดังกล่าวแล้ว จึงยังคงปฏิบัติราชการในสังกัดสำนักงานเลขาธิการกรมตำรวจ ได้รับใช้ท่านอธิบดีกรมตำรวจคนต่อมาอีกหลายยุคหลายสมัย มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการเรื่อยมาจนบรรลุถึงตำแหน่งสูงสุด ในสำนักงานเลขาธิการกรมตำรวจคือได้เป็นตัวเลขานุการกรมตำรวจ และปฏิบัติราชการในตำแหน่งนี้อยู่หลายปี จนได้รับการโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งในกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

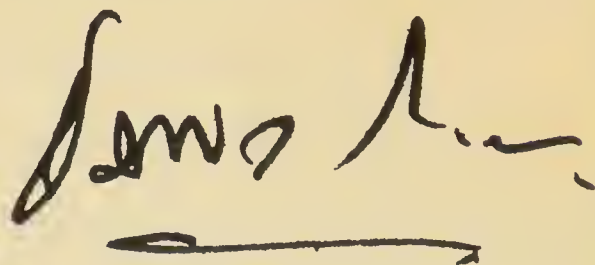
ระหว่างที่ได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายแยกไปรับราชการต่างสังกัดกันอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็ได้ติดต่อกับ พล.ต.ต. ศิริฯ อยู่เสมอทั้งในด้านส่วนตัวและราชการ จนเมื่อข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และ พล.ต.ต. ศิริฯ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการฯ เราจึงได้กลับมารับราชการใกล้ชิดกันอีกครั้งหนึ่ง พล.ต.ต. ศิริฯ ยังคงมีอุปนิสัยเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ได้ช่วยเหลือควบคุมและสั่งงานในกองบัญชาการสอบสวนกลางตามที่ข้าพเจ้าได้มอบหมายให้ ด้วยความขยันขันแข็งและบรรลุผลสมความมุ่งหมายของทางราชการ เป็นการแบ่งเบาภารกิจของข้าพเจ้าได้มากที่สุด แม้ว่าจะระยะหลังนี้ พล.ต.ต. ศิริฯ จะมีโรคภัยประจำตัวทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมลงบ้าง แต่

การปฏิบัติราชการก็ยังคงเข้มแข็งไม่เปลี่ยนแปลง นอกจากคุณสมบัติในด้านนี้แล้ว โดยอรรถยาศัยส่วนตัวพล.ต.ต. ศิริ เป็นผู้สุภาพอ่อนโยนและนุ่มนวลต่อบุคคลทุกชั้น เป็นผู้ถือความสุจริตเที่ยงธรรมมีความโอบอ้อมอารีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาทุกชั้น จนเป็นที่รักใคร่และเคารพนับถือกันทั่วไป ฉะนั้นเมื่อมาถึงแก่กรรมลงกะทันหันระหว่างเวลายังอยู่ในราชการเช่นนี้ จึงเป็นที่เศร้าสลดอาลัยและเสียดายแก่บุคคลทุกฝ่าย รวมทั้งญาติสนิทมิตรสหายที่คุ้นเคยเป็นส่วนตัวและราชการร่วมกัน เฉพาะตัวข้าพเจ้ามีความรู้สึกเหมือนแขนได้ขาดลงข้างหนึ่ง แต่เมื่อทุกสิ่งพึงถือได้ว่าเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะต้องเกิดขึ้นเป็นไปและถึงที่สุดลงมีวันใดก็วันหนึ่ง เพราะเป็นอนิจจังตามคำตรัสของพระพุทธองค์ ภารกิจที่เหลืออยู่จึงต้องร่วมมือกันจัดการต่อไปตามประเพณี เมื่อบรรดาญาติมิตรมาหาหรือข้าพเจ้าจึงได้เห็นร่วมกัน นำศพไปตั้งสวดพระอภิธรรมบำเพ็ญกุศลที่วัดพระเชตุพนฯ จนถึงวาระที่ได้จัดงานพระราชทานเพลิงศพ เป็นโอกาสสุดท้ายในครั้งนี้ พล.ต.ต. ศิริฯ ได้ละทิ้งสังขารอันเป็นรูปกายไปแล้ว ต่อไปก็คงจะเหลือแต่นามกาย คือ คุณความดีที่ได้ทำไว้เป็นอนุสรณ์แก่คนข้างหลังที่เหลืออยู่เท่านั้น

ด้วยอำนาจแห่งกุศลกรรมใดๆ อันข้าพเจ้าได้เคยประกอบบำเพ็ญมาในชีวิต ข้าพเจ้าขอตั้งอธิษฐานเป็นกัลยาณจิตให้แก่ดวงวิญญาณของ พล.ต.ต. ศิริ สุขานุศาสน์ ผู้ล่วงลับไปแล้วจงได้ผ่องแผ้วเสวยสุขด้วยอนุโมทนาการ จงมีแต่ความเกษมสำราญตามควร แก่คติวิสัยในสุคติภพอันเป็นที่พึงปรารถนาตลอดเวลาอันเป็นนิรันดระเทอญ

พลตำรวจโท

(ชุมพล โลหะชาละ)

ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

แต่ “พีหรี” ผู้เป็นที่รัก

ดิฉันรู้จักพีหรีครั้งแรกเมื่อ 20 กว่าปีล่วงมา ขณะนั้นพีหรีเป็นเพียงนายร้อยตำรวจเอกหัวหน้าแผนกสารบรรณเท่านั้น

โชควาสนาบันดาลให้เราอยู่ร่วมกันมาด้วยความราบรื่นและเห็นอกเห็นใจกันตลอดมาเป็นเวลา 20 ปีกว่า จนกระทั่งมีพยานรัก 2 คน พีหรีให้ทั้งความรักและความอบอุ่นแก่ดิฉันปฏิบัติต่อดิฉันประหนึ่งว่าดิฉันเป็นทั้ง ภรรยา เพื่อน และน้องสาวของพีหรี เมื่อพีหรีเจริญรุ่งเรืองในชีวิตราชการ ดิฉันก็ได้แต่แอบภูมิใจอยู่เงียบ ๆ และเป็นช้างเท้าหลังเรื่อยมา โดยปกติแล้วพีหรีเป็นคนสนุกสนานร่าเริง ไม่ถือเนื้อถือตัวกับผู้ใต้บังคับบัญชา ลูกน้องทุกคนรักเคารพและมักจะเรียกจนติดปากว่า “ป้า” พีหรีเป็นคนชอบกีฬา ฉะนั้น พีหรีจึงเป็นคนแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แต่ในระยะ 4—5 ปีที่ผ่านมา พีหรีเริ่มมีสุขภาพทรุดโทรมลงซึ่งอาจจะเนื่องจากพีหรีทำงานหนักเกินไปนั่นเอง พีหรีต้องเข้าโรงพยาบาลหลายครั้งด้วยโรคประจำตัว คือโรคหัวใจ และความดันโลหิตสูง แต่ทุกครั้งหลังจากเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลเพียงไม่กี่วัน พีหรีก็หายป่วยกลับบ้านได้ และหมอได้สั่งให้พักผ่อนมากๆ แต่พีหรีเป็นคนที่รักงานแทนที่จะทำงานน้อยลง พักผ่อนเสียบ้าง พีหรีกลับทำงานหนักขึ้น บางคืนอยู่จนตีก่อนที่พีหรีจะเข้าโรงพยาบาลครั้งสุดท้าย คือเมื่อวันจันทร์ที่ 5 กรกฎาคม 2514 พีหรีมีอาการแน่นหน้าอก หายใจไม่ออก จึงได้รับนำส่งโรงพยาบาลวชิระ เมื่อเวลาประมาณ 03.00 น. ของวันนั้นพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลวชิระ 3 วัน ญาติ ๆ จึงขอร้องให้ย้ายไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลศิริราช เพราะมีหมอที่รู้จักกันดีหลายคนหมอได้พยายามช่วยพีหรีทุกวิถีทาง ให้ทั้งน้ำเกลือ ออกซิเจน แต่อาการก็ไม่ดีขึ้น จนกระทั่งเช้าวันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม 2514 เวลาประมาณ 6 นาฬิกาเศษ ขณะที่ดิฉันกำลังยืนอยู่ทางบ้านคนขับรถประจำตัวซึ่งเป็นผู้นอนเฝ้าพีหรีอยู่ ได้มาบอกว่าพีหรีหมดลมเสียแล้ว ดิฉันใจหายวูบชาไปหมดทั้งตัว แม้ว่าจะเคยทำใจให้ยอมรับว่าสักวันหนึ่งเราก็จะต้องพลัดพรากจากสิ่งที่รัก แต่เมื่อถึงเวลาเข้าจริง ๆ บอกไม่ถูกว่ามีความรู้สึกอย่างไร มันเหมือนกับว่าดิฉันและลูกๆ ชาดรัมโพธิ์ร่มไทร เกิดความรู้สึกว่าเหวอย่างบอกไม่ถูก ต่อไปนี้ก็มีแต่เพียงลูกเท่านั้นที่จะเป็นที่พึ่งทางใจได้

ตลอดชีวิตของพีหรีทำแต่ความดีเรื่อยมา ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใด จิตใจบริสุทธิ์ต่อทุกคนที่เกี่ยวข้อง ทั้งไม่เคยละเว้นที่จะทำบุญกุศล ดิฉันจึงมั่นใจว่าวิญญาณอันบริสุทธิ์ของพีหรีจะต้องไปสู่สุคติในสัณปรายภพแล้วอย่างแน่นอน.

เพื่อเป็นอนุสรณ์ แต่
พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสตร์ ปม.

อนุสรณ์

งานพระราชทานเพลิงศพ

พลตำรวจตรี ศิริ สุขานุศาสน์ ปม. ทช.

เรื่อง แต่งใจ

คำนำ

เนื่องจากงานพระราชทานเพลิงศพของ พล.ต.ต.ศิริ สุขานุศาสน์ รอง ผบช.ก. ทางคณะเจ้าภาพมีท่านผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นประธาน ได้มาขอเรื่องเพื่อจัดพิมพ์หนังสือเป็นที่ระลึกแจกในงานพระราชทานเพลิงศพ ข้าพเจ้าได้มอบเรื่องธรรมเนียมประการ คือ เรื่องแต่งใจและกนต์ เพื่อเป็นอนุสรณ์ในงานนี้ขอให้พลานิสต์แห่งธรรมทานนี้จึงได้เป็นประโยชน์กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยทั่วกัน และขอให้ผู้วายนม้จงได้ประสบแต่สุคติในสัมปรายภพภาคหน้าเทอญ.

แต่งใจ

คนโดยมากรักความเป็นระเบียบ รักสวย รักงาม ถึงแม้ว่าจะไม่ชอบจัดระเบียบ ไม่ชอบจัดความสวยงามงาน แต่งใจเห็นความเป็นระเบียบ เห็นความสวยงามที่เขาจัดไว้แล้ว ก็จะรู้สึก รัก รู้สึกชอบ ไม่รู้สึกเกลียด

เหตุที่คนรักความเป็นระเบียบ รักสวย รักงาม ก็เพราะว่า ความสวยงาม มองดูแล้วไม่ขัดตาไม่ขัดใจแต่ถูกตาถูกใจ เป็นเหตุให้เกิดความรักความชอบ

เพราะเหตุที่คนรักความเป็นระเบียบ รักสวยรักงามนี้เอง จึงมีการแต่งตัวเพื่อให้เป็นระเบียบและให้สวยงามเป็นประจำทุกวัน และมีเครื่องแต่งระเบียบ แต่งความสวยงามจนนับไม่ถ้วน

ในวันหนึ่ง คนหนึ่งแต่งตัวหลายครั้งเริ่มแต่ตื่นนอน ก็ต้องล้างหน้าแต่งหน้าแต่งผม จะไปไหนก็ต้องแต่งตัวทุกครั้งไป จะรับแขกก็ต้องแต่งตัว จะเข้าสมาคมก็ต้องแต่งตัว ครึ่งสุดท้ายจะเข้านอนก็ต้องทำความสะอาดตัวด้วย

ความงามมี 2 อย่าง คืองามด้วยรูปสมบัติและคุณสมบัติ รูปสมบัติเป็นความงามภายนอก โดยเฉพาะรูปร่าง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงให้ตรงกันข้ามตามใจชอบไม่ได้ เพียงแต่แก้ไขได้บ้างเล็กน้อย เกิดมามีรูปร่างอย่างไร ก็เป็นอย่างนั้น รูปร่างของคนหนึ่งจะแก้ไขให้เหมือนอีกคนหนึ่งไม่ได้ คนที่เกิดมามีรูปร่างไม่งามตามที่ใจชอบ จะแก้ไขให้มีรูปร่างงามเหมือนคนงามตามที่ใจชอบไม่ได้

คุณสมบัติเป็นความงามภายนอก โดยเฉพาะก็ได้แก่กิริยาจาและน้ำใจ ทั้ง 3 อย่างนี้เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ กิริยาจาและน้ำใจที่ไม่งาม จะเปลี่ยนแปลงให้งามสักเท่าไร ก็ทำได้คนที่เป็โจรเปลี่ยนแปลงกลับเป็นคนดีถึงที่สุดก็ได้ เช่นองคฺลิมาลโจรเป็นต้น

การแต่งตัว คือการแต่งรูปสมบัติ การแต่งใจ คือการแต่งคุณสมบัติ เมื่อแต่งใจ ก็ชื่อว่าแต่งกายแต่งวาจาด้วย เพราะว่าใจเป็นใหญ่มีอำนาจเหนือกายวาจา เมื่อใจงาม กายวาจาก็ย่อมงามไปตามใจ

การแต่งตัวต้องลงทุนเป็นเงินเป็นทอง การสร้างเครื่องแต่งตัว ถ้าต้องการสวยมากก็ต้องลงทุนมาก เครื่องแต่งตัวบางอย่างลงทุนไปแล้วก็ใช้ไม่ได้ก็ครั้ง ต้องเปลี่ยนแปลงหาใหม่

การแต่งใจไม่ต้องลงทุนเพราะใจไม่มีตัวตน เครื่องแต่งใจก็ต้องไม่ใช่สิ่งของจึงจะแต่งใจได้ เมื่อเครื่องแต่งใจไม่ใช่สิ่งของก็ไม่ต้องซื้อ แต่ว่าต้องแสวงหาโดยไม่ต้องลงทุนเป็นเงินเป็นทอง

- คนดี

ของพระธรรมปิฎก - วัดปทุมคงคา
ณ เมรุพลับพลาอิสริยาภรณ์วัดเทพศิรินทร์
15 ธันวาคม 2514

การแต่งตัว แต่งคราวหนึ่ง ก็สวไปได้คราวหนึ่ง ถ้าต้องการสวยอีก ก็ต้องแต่งอีก ถ้าต้องการสวยหลาย ๆ ครั้ง ก็ต้องแต่งหลาย ๆ ครั้ง ถ้าต้องการสวยตลอดวัน ก็ต้องแต่งตลอดวัน บางครั้งไปรถไปเรือทั้ง ๆ ที่แต่งตัวไปแล้วจากบ้าน ก็ยังไปแต่งตัวเพิ่มเติมในรถในเรืออีก การแต่งตัว ถึงจะแต่งให้ดีถึงขนาดสักเท่าใดก็ไม่สวยจะต้องแต่งใหม่อีก

การแต่งใจ ถ้าแต่งเสียให้ดีแค่ครั้งเดียวแล้ว ก็สวไปได้ตลอดไป ไม่ต้องแต่งกันบ่อย ๆ เว้นแต่ว่ายังแต่งไม่ดีเท่าที่ควรคอยปรับปรุงจนกว่าจะดีแท้

การแต่งตัว ถ้าต้องการให้สวยที่ตรงไหนก็ต้องแต่งที่ตรงนั้น แต่งที่เดียวก็สวยเพียงที่เดียว ที่ไหนไม่แต่ง ที่นั้นก็ไม่สวย กลับเป็นเครื่องลดความสวยตรงที่แต่งไว้แล้วด้วย เช่น แต่งแต่ผม หน้าไม่แต่ง ปล่อยให้มันเป็นมันมัวหมอง ก็สวยแต่ผม หน้าไม่สวย กลับลดความสวยของผมลงอีกด้วย ถ้าแต่งหน้า แต่ไม่แต่งผม ปล่อยให้ยุ่งรุงรัง ก็สวยแต่หน้า ผมไม่สวย กลับลดความสวยของหน้าลงอีกด้วย

การแต่งใจกายวาก็มีส่วนได้รับการตกแต่งด้วย เพราะคนที่ม่ใจงามแล้ว ใจก็บังคับให้ กาย วาจา คือ กิริยาและคำพูดงามไปด้วย แม้ตัวคือรูปร่างจะไม่งามแต่น้ำใจงามแล้วก็เป็นที่น่าชมยินดีเหมือนดอกไม้ไม่งาม แต่มีกลิ่นหอม ก็เป็นที่นิยมยินดี

การแต่งตัวถ้าไม่ถึงคราวแต่ง ไปแต่งเข้าก็ไม่เหมาะสม อาจถูกติเตียนการติชม เช่น ไม่ได้ไปไหน ไม่ได้เข้าสมาคม ไม่มีแขกมาหาอยู่ที่บ้านโดยปกติ ถ้าแต่งตัวเหมือนจะไปไหน เป็นต้น คนจะรู้สึกแปลกใจ อาจถูกติว่าเป็นคนเห่อเหิม

การแต่งใจ แต่งได้ทุกเมื่อ แต่งได้ตลอดวันตลอดคืน แต่งได้ทุกวันทุกคืน ยิ่งแต่งเป็นนิสัยยิ่งดี ยิ่งหมั่นอบรม ยิ่งจะมีผู้ชมเชย ไม่มีผู้ใดติเตียนผู้ที่หมั่นอบรมใจให้งามอยู่เป็นนิสัย

ถึงจะแต่งตัวให้งามสักเพียงไร ถ้าไม่แต่งใจให้งามแล้ว ก็เชื่อว่ายังไม่งามแท้ แม้จะไม่แต่งตัวให้งามมาก แต่ว่าแต่งใจให้งามแล้ว ก็ชื่อว่างามแท้

การแต่งตัว ถ้าจะแต่งให้งามมาก ก็ต้องอาศัยทุนทรัพย์ คนยากจนก็แต่งไม่ได้ แต่การแต่งใจ อาศัยทุนคือธรรม คนยากจนแม้ยากก็แต่งได้ เพราะธรรมเป็นของกลาง เป็นสิทธิของทุกคนจะพึงประพฤติปฏิบัติได้ ไม่มีผู้ใดหวงแหน กลับมีผู้พยายามเผยแผ่ให้ประพฤติปฏิบัติกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การแต่งตัว ต้องอาศัยกระจกเงาเป็นเครื่องส่องให้รู้ว่าที่ตรงไหนไม่งามบ้าง ควรจะแต่งให้งามได้อย่างไรบ้าง ถ้าไม่มีกระจกส่องบางแห่งก็มองไม่เห็น เช่นที่หน้า เป็นต้น

การแต่งใจ ต้องอาศัยบุคคลอื่นเป็นเครื่องเทียบเคียง เหมือนกับเป็นกระจกส่อง บุคคลมักเข้ากับตัวเอง จึงต้องอาศัยบุคคลอื่นเป็นเครื่องส่อง เช่นต้องการจะดูว่า กิริยาวาจาน้ำใจเช่นนี้จะดีหรือไม่ก็ต้องอาศัยบุคคลอื่นเป็นเครื่องส่องว่าถ้าเรามีกิริยาวาจาน้ำใจเช่นนี้ เราจะเห็นว่างามหรือไม่งาม น่ารักหรือไม่น่ารัก ถ้าเห็นว่าไม่งามไม่น่ารัก ถ้าเรามีกิริยาวาจาน้ำใจเช่นนั้นบ้าง เราก็ต้องเป็นคนไม่งามไม่น่ารัก ต้องแต่งกิริยาวาจาน้ำใจให้งาม ถ้าเรามีกิริยาวาจาน้ำใจเช่นนี้ เราเห็นว่างามน่ารัก ถ้าเรามีกิริยาวาจาน้ำใจเช่นนั้นบ้าง เราก็ต้องเป็นคนงามคนน่ารัก อาศัยบุคคลอื่นเป็นเครื่องส่องคล้ายกระจกเช่นนี้

มลทินของร่างกายที่ทำลายความงามลง มีเหงื่อไคลละอองธุลีต่างๆ เป็นต้น ต้องชำระล้างด้วยเครื่องฟอกมีสบู่ เป็นต้น ล้วนมลทินของใจที่ทำลายความงามของใจ มีกิเลส คือ โลภ โกรธ หลง เป็นต้น ต้องชำระล้างด้วยเครื่องฟอก คือ ธรรม มีทาน ศีล ภาวนา เป็นต้น (โลกจไม่รู้จักของเราของเขา ไม่รู้จักว่าควรได้หรือไม่ได้ โกรธจไม่รู้จักผิดถูก หลงจไม่รู้จักความจริง)

คนมีรูปร่างงามสักเพียงไรก็ตาม แต่ถ้าเป็นคนมักได้ ใจแคบ มักโกรธ เจ้าโทสะอารมณ์ จุนเจียว เป็นคนโง่เขลา ก็หางามไม่ ส่วนคนที่รูปร่างไม่งาม แต่มีน้ำใจโอบอ้อมอารีแผ่เผื่อเจือจาน ใจเยือกเย็นอดทน เกลียวฉลาดรู้ทันคนก็เชื่อว่าเป็นคนงาม

ในเวลามีการทำงาน คนหนึ่งขยันทำงานเหงื่อเป็นมัน ผมยุง อีกคนหนึ่งขี้เกียจทำงาน แต่งตัวสวย ยืนดูเขาทำงานกันสองคนนี้ ใครจะน่ารักน่านิยมยินดียิ่งกว่ากัน

การที่บุคคลจะเปลี่ยนรูปร่างใหม่นั้น ไม่อาจจะทำได้ ต้องตายแล้วเกิดใหม่จึงจะเปลี่ยนแปลงได้เป็นคนละคน แต่การที่จะเปลี่ยนจิตใจใหม่นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ เพราะจิตใจเป็นของเปลี่ยนแปลงได้ เปลี่ยนจิตใจก็คือเปลี่ยนความคิดนั่นเอง เปลี่ยนความคิดที่ชั่วร้ายให้เป็นความคิดที่ดี เปลี่ยนความคิดที่ผิดให้เป็นความคิดที่ถูกคิดที่ผ่องใส

ถ้าบุคคลเปลี่ยนความคิดคือจิตใจเสียใหม่แล้ว ก็เหมือนว่าเปลี่ยนรูปร่างใหม่ด้วย เคยเป็นคนน่าเกลียดน่ากลัว ก็กลับเป็นคนน่ารักน่าไว้วางใจ เคยเป็นคนหน้าเศร้าก็กลับเป็นคนหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส

การเปลี่ยนจิตใจได้ใหม่ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ในชีวิตใหม่หมด เหตุการณ์ที่ร้ายกลับเป็นเหตุการณ์ที่ดี ชีวิตที่มีตม่นกลับเป็นชีวิตที่สว่าง ชีวิตที่ทุกข์กลับเป็นชีวิตที่สุข

เหตุการณ์ในชีวิตหรือทุกข์ๆ อย่างขึ้นอยู่ที่จิตใจ เมื่อจิตใจเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างนั้น ใจดี กิริยาก็ดีด้วย ใจเสีย กิริยาก็เสียด้วย เช่น ใจโกรธ กิริยาก็โกรธด้วย แม้จะซ่อนความโกรธไว้แต่ในใจ ก็ซ่อนไม่มิด ต้องแสดงออกมาบ้างไม่มากก็น้อย

แนวทางของชีวิตมีทางเลือกได้ 2 ทาง คือทางราบรื่นเต็มไปด้วยความสงบสุข และทางรกเรื้อวเต็มไปด้วยความทุกข์ยาก ทางราบรื่นก็ต้องทางศีลธรรมหรือทางพระ ทางรกเรื้อวก็คือทางที่ปราศจากศีลธรรมหรือทางพาลชน

คนดี

การขบคิด การอยากดี เป็นเรื่องสมควร เพราะนำไปให้ยืนยันทำดี เพื่อให้ได้ดีสมอยาก แต่อย่าแข็งดี จะพลาดและเดือดร้อน แม้การทำดีก็ต้องรู้จักหลักของความดี เพื่อจะได้ทำดี ให้พอดีกัน มิให้เลยดี เพราะถ้าเลยดีไปแล้ว จะไม่ได้รับดีสนอง เหนื่อยเปล่า เหมือนหุงข้าว เกินสุก ก็ไหม้เลยอด

ถึงลางคน ที่ว่าไม่ชอบดีชอบดี แต่ก็ไม่วายจะชอบสุข ซึ่งความจริงนั้น ความสุขก็เป็นผล ของความดี แต่ทั้งคตที่ชอบดี ชอบสุข ทั้งสองนั้นแหละ จะต้องชอบดีชอบธรรมด้วย ไม่อย่างนั้น จะไม่ได้ ชมดี ชมสุข ดังใจชอบ แทบจะหมดราคาเอาเสียด้วย เพราะคนเรา.—

ถ้าชีวิต
จะไม่ต่ำ
ตามใจตัว
เลยไม่มี
ทั้งอีกหน่อย—คนดี
อันคนดี
มิใช่ฉบับ
คนดีนี้
ที่อุตสาห
งานสำเร็จ
ประชุมชน
ว่าคน
ทั้งเราท่าน
อีกดีด้วย
ความรู้จริง
รู้สิ่งใด
เหมือนมิดกม
ยังอีกธรรม
ประณเหตุ
ถึงเรียนดี
ถ้าใจพาล

จิตใจ
ทรมาน
เกลือกกลัว
คุณค่า
มิใช่ดี
พงษ์, พรรณ
ดีด้วยการ —
ตั้งใจ
เสร็จกิจ
ได้ประจักษ์
ดีแท้
ไม่อิจฉา
วิชา
แจ้งใจ
ให้เป็นผล
ควรแก่กิจ
นำให้ดี
ดีแสน
รู้ดี
แล้วก็ร้าย

ไร้ศีลธรรม
เสียราคี
สิ่งราคี
น่าเสียตาย
ด้วยที่ทรัพย์
ขันยา
งานนานา
ไฟต่องาน
ผลิตออกผล
เป็นหลักฐาน
เขาเน่งาน
พากันชม
ปัญญายิ่ง
ได้สั่งสม
คนนิยม
ประดิษฐ์งาน
นวิเศษ
เป็นแก่นสาร
ทวิงาน
ไม่ให้คุณ

สิ่งใดใด
เพราะว่าภัย
วิชาดี
เพราะมันรุนแรง
เหตุดังนี้
แบบประจำ
ดูของเรา
ควรจะได้
เมื่อเห็นว่า
รับไว้
คราวเสียให้
เมื่อถึงที่
เมื่อรู้เสีย
ก็ไม่มี
โลกของเรา
ถึงจะทรมาน
จะได้เสีย
ธรรมเป็นหลัก
คือเมตตา
ไมตรีกัน
เป็นผู้น้อย
ถึงคราวพบ
อย่าโอหัง
กำหนดการ
กตัญญู
นี้เป็นหลัก
ตอบแทนท่าน
คนดี
มีศีลสัตย์
ไม่ยำเหี้ยม
มารยาท
ดำรงอยู่
เพียงชีวิต
ใจอารณ์
ทางใดผิด
แสวงหา
เมื่อถูกชน
ขามลูกเสรำ
ชีวิตชน
ชีวิตด้าน
เหตุฉะนั้น
หมั่นปลูกปลูก
เพื่อชีวิต
เราต้องหมั่น

ไม่เป็นภัย
เกิดแต่ใจ
ยิ่งทวี
แรงดัน
กตดี
ใจอยู่
อกเขา
จึงได้
ยังไม่ควร
แล้วพา
ควรตั้งใจ
เราควรให้
รู้ได้
ทางใด
มีเท่านี้
ก็เท่านี้
อย่างไร
ใจอุ่น
การณ์
ตามฐานะ
ถ้อยที่
ผู้ใหญ่
ตั้งทำ
สมาคม
รู้คุณท่าน
คนดี
ให้งาม
ใจมั่น
ปฏิบัติ
ข้อกำหนด
สะอาดตา
ในศีล
คิดเพียง
แข็งขัน
ก็ไม่คิด
แต่ทางชอบ
แม่ก็รับ
แม่ก็ไสรถ
เราก็รับ
เราก็ทุกข์
เพียงชีวิต
ชีวิต
สดชื่น
ทำกิจ

เท่าใจร้าย
ที่หันเห
เนรคุณ
พลันทำลาย
ต้องมีธรรม
ไม่รู้หาย
อย่าเอาดาบ
ดูให้ดี
อย่าด่วนได้
เสียราคี
ให้จึงดี
ด้วยใจงาม
ไว้เช่นนี้
ให้ใครหยาบ
ที่จะงาม
วิถีมั่น
ให้ตระหนัก
ไม่หุนหัน
คุณอนันต์
ไม่ละลาน
มีเคารพ
ค่อยไซ้ขาน
ดังคนพาล
ให้สมควร
สำคัญนัก
มีครบถ้วน
ตามสมควร
กตัญญู
ตามระเบียบ
คิดอดสู
น่าเอ็นดู
ปัญญา
เพียงลูกอ่อน
ขยันหา
ไปนำพา
ประกอบการ
ทุกคำเข้า
นำสงสาร
สเรจมาน
หมดสุขกัน
คิดให้ชอบ
ให้แข็งขัน
ทุกคืนวัน
ประดิษฐ์งาน

อันหลักธรรม
คือความดี
ล้วนคนดี
แต่โบราณ
เมื่อทำดี
ให้เป็นคน
เป็นศรีสง
เพราะดีแท้

นำแสดง
ที่ประจักษ์
มีศรัทธา
จนบัดนี้
ดีก็ช่วย
ดงาม
มงคล
แน่นัก

แถลง
เป็นหลักฐาน
สมาทาน
ไม่มีแปร
อำนวยการ
ตามกระแส
วิมลแล
ประจักษ์นาน

ถ้ายังไม่เบื่อ อ่านอีกนิดเถอะ .-

พ่อแม่ดี
จำเรณูวงศ์
เมื่อลูกดี
ก่อรากฐาน
หญิงที่ดี
ชายสมัคร
แม่ชายดี
หญิงไฟฝัน
ภรรยาดี
สามีรัก
สามีดี
ภรรยาชม
ประเทศดี
ประชาช
ทวยราษฎร์
เป็นศรีฉาย
เมื่อวัดดี
ประชาราษฎร์
พระสงฆ์ดี
เหมือนชวนเชิญ
กษัตริย์ดี
ทวยราษฎร์รัก
แม่ราษฎร์ดี
ร่วมเป็นขวัญ
เมื่อครูดี
จำเรณูวิทย์
แม่ศิษย์ดี
ก็เป็นศรี

เป็นศรี
วาสนา
ก็เป็นศรี
มั่นคง
ดูเป็นศรี
เป็นเจ้าของ
ก็เป็นศรี
เป็นเจ้าของ
ย่อมเป็นศรี
ร่วมคู่
ก็เป็นศรี
ชุมชน
มีธรรม
ชื่นชม
มีธรรม
ชูประเทศ
ศรีสงฆ์
เลื่อมใส
ศรีศาสน์
ให้ชื่นชม
เป็นศรี
ร่วมเห็น
ก็เป็นศรี
ของรัฐ
ก็เป็นศรี
วาสนา
มีใจ
แก่ครู

มงคลส่ง
มหาศาล
แก่งศิวาร
ดำรงพันธุ์
สง่านัก
ประคองขวัญ
สง่ากรัน
ประคองชม
จำเรณูศักดิ์
คอยคู่สม
ที่นิยม
ไม่กั้นกลาง
จำเรณูศรี
นิยมหมาย
ประจำกาย
เขตจำเรณู
ดำรงศาสน์
ได้สรรเสริญ
ราษฎร์จำเรณู
นิยมกัน
สง่านัก
เป็นมิ่งขวัญ
แก่ราชันย์
สวัสดิ์
แก่มวลศิษย์
ชูราศรี
ไฟไม่ตรี
ผู้การุณย์

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มาในงาน
ภรรยา - บุตรและญาติ

